

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411203156
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1411203156.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Marekom Czompolym, advokátom so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti odporcovi: H. R., nar. XX.XX.XXXX, U. U. XXXX/XX, U., o zaplatenie 1.117.32 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 09. mája 2012, č.k. 22C 182/2011-110, v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. septembra 2012, č.k. 22C 182/2011-116, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, v spojení s opravným uznesením zo dňa 03. septembra 2012, č.k. 22C 182/2011-116, v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov prvostupňového konania z r u š u j e a vec mu v týchto častiach v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 09. mája 2012 č.k. 22C 182/2011-110 uložil súd prvého stupňa odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 811,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01.03.2010 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania spolu v sume 191,90 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, keď vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 20.04.2001 bola medzi účastníkmi konania uzavretá Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty („zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru odporcovi v sume 829,80 Eur (25.000,- Sk) pri úrokovej sadzbe 2,39 % mesačne (28,68% p.a.), ktorý úver sa odporca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,46 Eur, ktorý záväzok si však odporca riadne a včas neplnil, a preto navrhovateľ dňa 28.02.2010 odstúpil od zmluvy o úvere. Ďalej zistil, že v predmetnej zmluve o úvere nie je stanovená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“). Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že navrhovateľ preukázal oprávnenosť uplatneného nároku proti odporcovi vo výške 811,92 Eur s prísl. a vo zvyšnej časti navrhovateľom uplatňovanej istiny; pozostávajúcej z mesačného úroku z omeškania a splátok za poistenie úveru; návrh navrhovateľa zamietol, keď konštatoval, že mesačný úrok z omeškania je v rozpore s dobrými mravmi a nemá oporu vo všeobecne záväzných právnych predpisoch a poistenie úveru nie je v predmete činnosti navrhovateľa. O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. a v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 67,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 124,90 Eur.

Proti tomuto rozsudku; do jeho zamietajúcej časti; podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci v tejto časti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.). Dôvodil, že dňa 20.04.2001 uzavrel s odporcom zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky náležitosti požadované právnymi predpismi, ktoré boli platné a účinné v čase uzatvárania zmluvy a považuje za bezpredmetné, že v predmetnej zmluve nie je stanovená RPMN, a to z dôvodu, že v čase uzatvárania zmluvy zákon túto náležitosť nevyžadoval. Nestotožnil sa so záverom súdu prvého

stupňa ohľadne poistenia úveru dôvodiac, že odporca v zmluve o úvere prehlásil, že sa oboznámil s poistnými podmienkami, vyjadril súhlas s týmto poistením počas trvania jeho úverového vzťahu a vzal na vedomie výšku poistného stanoveného percentom z mesačnej splátky poisteného úveru, pričom v máji 2005 došlo k zvýšeniu poistného z pôvodnej výšky 1,75% z mesačnej splátky na 2,99% z mesačnej splátky, a to z dôvodu rozšírenia poistenia, o ktorej skutočnosti bol odporca upovedomený. Nestotožnil sa ani so záverom súdu prvého stupňa; podľa ktorého mesačný úrok z omeškania je pri spotrebiteľskom úvere v rozpore s dobrými mravmi a nemá oporu vo všeobecne záväzných právnych predpisoch; keď mal za to, že súd mal pravdepodobne na mysli mesačný úrok z úveru, pričom úroková sadzba vo výške 2,39% mesačne bola v čase uzatvárania úverového vzťahu s prihliadnutím na druh úveru, jeho výšku, dobu splatnosti a neexistujúce zabezpečenie obvyklá a primeraná, a preto nie je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku prvého stupňa nie je zrejmé, ako súd prvého stupňa dospel k prisúdenej sume vo výške 811,92 Eur a z akého dôvodu jeho návrh vo zvyšnej časti zamietol, z ktorého dôvodu považuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti za nepreskúmateľný. Záverom si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach a v dôvodoch podaného odvolania, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nie je vecne správny z dôvodu inej vady konania pred súdom prvého stupňa.

Inou vadou konania v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm.b/ O.s.p. je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 221 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia, ale jej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup v občianskom súdom konaní. Iná vada konania je právne relevantná, ak mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Na takúto vadu konania pred súdom prvého stupňa odvolací súd prihliada aj keď nebola výslovne v odvolaní namietaná (§ 212 ods. 3 O.s.p.). O takúto inú vadu konania ide aj vtedy, ak súd v procese dokazovania nevykoná dokazovanie v súlade so zákonom a spôsobom upraveným v zákone.

Rovnako nedostatok riadneho a preskúmateľného odôvodnenia súdneho rozhodnutia, brániaceho odvolaciemu súdu zhodnotiť jeho správnosť, postihuje konanie pred súdom prvého stupňa vadou v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p., ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zároveň tým dochádza k odňatiu práva účastníka konať pred súdom.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu, ako orgánu verejnej moci, nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, avšak vo všetkých svojich častiach musí zodpovedať zákonným požiadavkám uvedeným v § 157 O.s.p. Toto ustanovenie vo svojom odseku 2 vymedzuje obligatórne náležitosti odôvodnenia rozsudku, ktoré má svoj význam z hľadiska kontroly správnosti rozhodnutia a postupu súdu pri jeho vydávaní, resp. z hľadiska preskúmateľnosti zákonnosti, opodstatnenosti a spravodlivosti jeho výroku, ktorý musí zodpovedať právnomu posúdeniu skutkových zistení nadobudnutých na základe vyhodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania.

Uniklo zrejme pozornosti súdu prvého stupňa, že písomné vypracovanie rozsudku, ktorým sa meritórne končí občianske súdne konanie (§ 152 O. s. p.) a poskytuje sa ním tak potrebná procesná ochrana týkajúca sa veci samej, musí mať vzhľadom k tomuto svojmu dôležitému poslaniu i účinkom, zákonom podrobne predpísaný obsah, ktorý však prvostupňový súd nedodržel.

Výrok rozsudku musí zodpovedať právnomu posúdeniu skutkových zistení nadobudnutých na základe vyhodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku musí predovšetkým vyplývať, čoho sa navrhovateľ domáhal svojím návrhom, na základe akých rozhodujúcich skutočností

a z akých dôvodov, v čom spočívala obrana a námietky odporcu, aké dôkazy boli vo veci vykonané, resp. prečo neboli vykonané ďalšie navrhované dôkazy, akými úvahami sa súd spravoval pri ich hodnotení, a teda ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, k akým skutkovým zisteniam na tomto základe dospel, podľa akých ustanovení právnych predpisov zistený skutkový stav posúdil a v konečnom dôsledku je potrebné, aby súd vyložil, na základe akých úvah a k akým právnym záverom dospel.

Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Jednotlivé skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním treba vyhodnotiť z hľadiska ich významu pre posúdenie veci, ich pravdivosti a hodnovernosti a to aj v ich vzájomných súvislostiach a následne výsledky takéhoto hodnotenia premietnuť do záveru o skutkovom stave veci rozhodnom pre jej právne posúdenie, ktoré predpokladá úvahy súdu o tom, prečo podriadil zistený skutkový stav práve pod konkrétne ustanovenia zákona, ako tieto vyložil a aké práva a povinnosti účastníkov konania na ich základe vo vzťahu k predmetu konania dovodil.

Povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodňovať spôsobom uvedeným v § 157 ods. 2 O.s.p. je súčasťou práva na riadny a spravodlivý proces vylučujúci ľubovôľu súdu pri rozhodovaní a zakladajúci dôveru a presvedčenie účastníkov konania, že sa súd ich vecou dostatočne zaoberal z hľadiska všetkých nimi tvrdených rozhodujúcich skutočností v záujme zabezpečenia efektívnej ochrany porušených či ohrozených práv a oprávnených záujmov (§ 1 O.s.p.). Dodržanie zákonných náležitostí pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia predpokladá, že súd sa v ňom adekvátne, čo do myšlienkových postupov racionálne logickým spôsobom, vyporiada so všetkými dôkazmi ako aj skutočnosťami, ktoré inak v konaní vyšli najavo a tiež aj s argumentačnými tvrdeniami účastníkov konania, na ktorých spočívajú ich námietky a je založená ich obrana, pokiaľ majú vzťah k prejednávanej veci. Porušenie práva účastníka konania na riadne odôvodnenie rozsudku znamená upretie jeho práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, a súčasne mu odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti nemu v rámci riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Pokiaľ z odôvodnenia rozhodnutia dostatočne jeho výrok nevyplýva, teda nedostatok dôvodov nedáva spoľahlivý podklad pre tento výrok, odvolací súd bez ďalšieho takéto rozhodnutie zruší, hoci by sa aj výrok ukázal správny pri náležitom odôvodnení, neprináleží totiž odvolaciemu súdu svojím rozhodnutím odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu nahrádzať.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na skutkovom zistení; že dňa 20.04.2001 bola medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru odporcovi v sume 829,80 Eur (25.000,- Sk) pri úrokovej sadzbe 2,39 % mesačne (28,68% p.a.), ktorý úver sa odporca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,46 Eur, ktorý záväzok si však odporca riadne a včas neplnil, a preto navrhovateľ dňa 28.02.2010 odstúpil od zmluvy o úvere; na základe čoho dospel k záveru, že navrhovateľ preukázal oprávnenosť uplatneného jeho nároku proti odporcovi vo výške 811,92 Eur s prísl. a vo zvyšnej časti navrhovateľom uplatňovanej istiny; pozostávajúcej z mesačného úroku z omeškania a splátok za poistenie úveru; návrh navrhovateľa zamietol dôvodiac, že mesačný úrok z omeškania je v rozpore s dobrými mravmi a nemá oporu vo všeobecne záväzných právnych predpisoch a poistenie úveru nie je v predmete činnosti navrhovateľa.

V odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci však absentujú úvahy, ktorými sa pri hodnotení dôkazov riadil, ako jednotlivé dôkazy vyhodnotil samostatne a vo vzájomných súvislostiach z hľadiska ich významu pre podstatu veci, ich hodnovernosti a pravdivosti, teda aké skutočnosti mal, na základe akých dôkazov preukázané a ako sa následne výsledky hodnotenia dôkazov premietli do jeho skutkových záverov, na základe ktorých následne dospel i k právnym záverom.

Ústavne konformným výkladom ust. § 157 ods. 2 O.s.p. možno dospieť k záveru, že parametre riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia nespĺňa nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti; keď odvolací súd pre nedostatok odvolania nemohol preskúmať rozsudok súdu prvého stupňa v jeho vyhovujúcej časti; v danej veci tak nespĺňa zákonné náležitosti odôvodnenia rozsudku, a je preto v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a z neho vyplývajúcej požiadavky preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí, nakoľko v ňom absentuje vyhodnotenie veci po stránke právnej (úplne absentuje právne posúdenie danej veci); keď z jeho odôvodnenia nemožno zistiť, podľa akých ustanovení právnych predpisov zistený skutkový stav posúdil a v konečnom dôsledku, na základe akých úvah a k akým právnym záverom dospel; keď navyše svoje rozhodnutie vypracoval v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami a spôsobom nezodpovedajúcim zákonom predpísanej forme.

S poukazom na vyššie uvedené nedostatky dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa; v jeho napadnutej zamietajúcej časti; nemá dostatočnú oporu v odôvodnení rozsudku, ktoré tak pre nedostatok dôvodov nedáva spofahlivý a presvedčivý podklad pre opodstatnenosť právnych záverov vyslovených v jeho výrokovej časti. Rozhodnutie vo veci samej odvolacím súdom by však v celom rozsahu nahrádzalo prvostupňové rozhodnutie, čím by bolo účastníkom odopreté právo namietať správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde, a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu, ku ktorým by dospel právnym posúdením skutkových zistení z hľadiska tých rozhodujúcich skutočností, ktoré považoval za významné, na rozdiel od prvostupňového súdu, ktorý sa nimi buď dostatočne náležite nezaoberal, alebo opomenul vôbec zaoberať. Posúdenie podstaty veci v rámci dvojinštančného súdneho konania je však súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

Vzhľadom na túto inú vadu konania, ktorá zakladá vecnú nesprávnosť rozhodnutia a postup, ktorým dochádza k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti zrušil (§ 221 ods. 1 písm. f/, písm. h/ O.s.p.) a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), v ktorom súd prvého stupňa odstráni vytknuté nedostatky vo vyššie naznačovanom smere a svoje skutkové a právne závery v odôvodnení svojho rozhodnutia riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) zákonným spôsobom rozvedie v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.